

Datum 2019-08-12

Till:

Finansdepartementet

Finansavdelningen

Bankenheten Nils Friberg

Fi.remissvar@regeringskansliet.se

Fi.fma.b@regeringskansliet

Fi2019/02539/B

Remissyttrande Promemorian Stärkt konsumentskydd när betaltjänster tillhandahålls

Sveriges Konsumenter välkomnar det förslag som nu lagts fram för att stärka konsumentskyddet när betaltjänster tillhandahålls. Att ställa krav på att en betaltjänstleverantör ska bli tydligare när de presentera sina olika betalningssätt vid e-handel, och att webbplatser som erbjuder direktbetalning ska visa det alternativet först, är något vi välkomnar. Likaså förslaget att ett betalsätt som innebär att en kredit lämnas inte får vara förvalt, om det finns andra betalsätt. Det är också bra att sanktionsbestämmelserna i Marknadsföringslagen 2008:486 föreslås kunna tillämpas och att ett handlande som strider mot det nya kravet ska anses otillbörligt mot konsumenter. Detta samtidigt som också andra bestämmelser om ingripande mot betaltjänstleverantörer i de lagar som reglerar verksamheten kan tillämpas. Det är också bra att regleringen föreslås gälla alla betaltjänstleverantörer, oavsett om de hör hemma inom eller utanför Sverige.

Däremot är vi kritiska till att inte samma krav föreslås gälla även för den som tillhandahåller varan eller tjänsten, och som ofta också är ansvarig för websidan. Med ett gemensamt ansvar för att det är rätt information blir det en större chans att det blir rätt information som presenteras för konsumenten. Om det inte i betaltjänstlagen går att lägga detta ansvar även på säljaren av vara eller tjänst eller på den som ansvarar för websidan, borde man kunna lägga in en liknande skrivning i lag om distansavtal och avtal utanför affärslokal, som nu föreslås läggas in i betaltjänstlagen.

Bakgrund

1.2 Förslag till ändring i lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden

Box 38001, 100 64 Stockholm

BESÖK Hornsgatan 172

TELEFON 08 674 43 00

info@sverigeskonsumenter.se

www.sverigeskonsumenter.se

Att införa en retroaktiv civilrättslig konsekvens i de fall en konsument betalt för mycket, när det handlar om ett avtalsvillkor som ska vara utan verkan för konsumenten, ser vi också som en förbättring för konsumenten. Det händer allt för ofta att en konsument råkar göra en tilläggsbetalning enligt ett villkor som hen inte uttryckligen har godkänt. För de flesta konsumenter är det inte möjligt att noggrant läsa igenom och förstå innebörden av alla de avtalsvillkor man måste godkänna. Det är därför lätt att man råkar göra en betalning för något man inte uttryckligen har samtyckt till. Att införa en möjlighet till återbetalning är en klar förbättring för konsumenten.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (205:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler

Enligt förslaget ska det införas tydligare definitioner av både begreppet affärslokal och digitalt innehåll. Detta är något vi välkomnar. Bland konsumenter finns det en missuppfattning att affärslokal bara är en butik och inte en sådan rörlig lokal tex för säsongvis handel eller marknadsstånd, som lagen avser. Det kan leda till att många konsumenter felaktigt tror att de har ångerrätt trots att de inte har det. När det gäller digitalt innehåll är det också bra att det definieras, då det inte är en självklarhet för alla konsumenter. De flesta konsumenter går ju inte till direktiv eller förarbete för att få förtydligande på sådant de inte förstår.

Att näringsidkaren föreslås bli skyldigt att lämna ut ett formulär som man kan använda om man vill ångra sig är bra. Vi kan däremot inte förstå varför man tar bort skrivningen i 2:2§ punkt 9 där det i nuvarande skrivning står att man måste informera om att det finns ett standardformulär för utövande av ångerrätten och hur konsumenten kan ta del av det. Även om man gör ett tillägg i 2:2.a§ att näringsidkaren, i de fall det finns en ångerrätt, ska ge konsumenten ett standardformulär för utövande av ångerrätten, så vore det bra att ha kvar formuleringen att man som konsument ska få reda på att det finns ett standardformulär och var man kan hitta det. Detta är särskilt viktigt om näringsidkaren inte tillhandahåller formuläret eller det är svårt att hitta det, tex på näringsidarens hemsida. Det kan också ge en högre trovärdighet om man hänvisar till att formuläret också finns på Konsumentverkets hemsida.

1.4 Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

Den förändring som föreslås, att näringsidkaren innan avtalet ingås, ska lämna konsumenten klar och begriplig information, bara i den utsträckning hen känner till eller rimligen kan förväntas känna till vilken maskin eller programvara som krävs för att använda det digitala innehållet, är en onödig begränsning. Det måste vara möjligt att kräva att en näringsidkare har tillräcklig kompetens och kunskap gällande vilken maskin eller programvara som krävs för att använda det digitala innehållet som saluförs. Detta är något som tydligt bör informeras om.

Jan Bertoft
generalsekreterare